

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 / 2016 / XXVI.

UDÁLOST

NA VUT V BRNĚ

OBSAH

TU Brno Racing představil nový monopost Dragon 6	2
Red Dot Design pro studenta VUT	4
Majáles 2016	6
Strojaři z VUT jedou na EBEC final 2016	8
Jan Fiedler: Mé turbíny mě přežijí	10
Student EECT selektuje talentované středoškoláky	12
Kuřata z VUT bodovala v Kansasu	14
Oceněný most přes Dyji uvidíme i v Mikulově	16
VUT na trávě porazilo MU	18
International Staff Week hostil pestrout směsici profesí	20
Studenti FP se v ETAP 2016 neztratili	22
Sloní břich	24
Studenti studentům	26
Má stále smysl vydávat tištěné učebnice?	28
VUT školilo zlínské obuvníky	30

TU BRNO RACING PŘEDSTAVIL NOVÝ MONOPOST DRAGON 6

+++

NOVÝ MODEL STUDENTSKÉ ZÁVODNÍ FORMULE DRAGON 6 JE HISTORICKY NEJLEHČÍM VOZEM Z DÍLNY TU BRNO RACING. DESÍTKY KONSTRUKČNÍCH ZMĚN POMOHLY ZREDUKOVAT VÁHU ZÁVODNÍHO MONOPOSTU. Z NULY NA STO SE TENTO „DRAK“ DOSTANE ZA MÉNĚ NEŽ 3,6 SEKUNDY. O NĚKOLIK VTEŘIN POZDĚJI JE UŽ NAVÍC SCHOPNÝ SE UDRŽET NA STROPĚ TUNELU DÍKY PŘÍTLAKU, KTERÝ UMOŽŇUJÍ AERODYNAMICKÉ PRVKY VOZU.

+++

text (rdk)
foto Ondřej Tichý

„Hlavním cílem pro letošní sezónu byla redukce a centralizace hmotnosti vozu a také snížení těžiště. Razantními změnami prošly i všechny technické sekce. Nové uspořádání sacího a výfukového systému vedlo k vývoji speciálního turbodmychadla, a to za podpory firmy Honeywell,“ popsal vlastnosti monopostu konstruktér Gabriel Stariak. Studentský tým TU Brno Racing představil Dragon 6 v polovině dubna na brněnském výstavišti, kam zavítali zástupci Vysokého učení technického v Brně, partneři týmu i vybrané osobnosti z oblasti motoristického sportu.

Příprava monopostu odstartovala na podzim loňského roku dokončením projektových plánů a podkladů. Do výroby šel vůz v polovině prosince. „Použití vysokopevnostních slitin hliníku, titanu, karbonových a hybridních tkanin umožňuje výraznou redukci hmotnosti při zachování spolehlivosti součástí. Kde konvenční metody obrábění nestačí, přichází na řadu rapid prototyping neboli 3D tisk z kovových a plastových materiálů. Pomocí této technologie jsme s předstihem vyrobili náhrady součástí, které jsme usadili na rám ještě dříve, než jsme obdrželi finální obrobené díly,“ vysvětlil vedoucí týmu TU Brno Racing Tomáš Kolečář.

I sebelepší vůz ale závisí na výkonu svého řidiče. „Velmi důležití jsou pro nás piloti studentské formule. Řídit ji při závodech smí jen studenti uni-

verzity, která zaštiťuje tým. Začátkem roku jsme proto dělali na VUT nábor řidičů. Po pohovorech, testování na motokárách a simulátoru zbylo pět kandidátů. Centrum sportovních aktivit VUT nyní poskytuje řidičům kondiční přípravu, která zahrnuje trénink a průběžné testování fyzické kondice, aby byli připraveni na náročné podmínky na závodním okruhu,“ doplnil Kolečář.

Dragon 6 poprvé poměří své síly na neoficiálním německém závodu ZF Kemp ve Friedrichshafenu. Poté tým odcestuje na závody v Itálii, kde bude obhajovat celkové druhé místo z loňského roku. Následně zamíří do maďarského Györu a na Autotodrom Most, kde se bude konat závod Formula Student Czech Republic. Nejprestižnějším závodem letošní sezóny bude ale ten na kruhu Hockenheimring. Tým TU Brno Racing sezónu zakončí v polovině srpna. Už nyní ale mají jasné cíle pro další rok: „V dlouhodobém horizontu plánujeme výrobu tzv. monokoku z uhlíkových vláken, karbonových kol. Více se chceme zaměřit i na aerodynamiku vozu,“ naznačil plány do budoucna Stariak.

TU Brno Racing je studentský tým, který se každoročně účastní soutěže Formula Student, což je odnož původní americké soutěže Formula SAE, jež byla založena v roce 1981. Celý proces, kterým studenti z několika fakult brněnského VUT každoročně prochází, zahrnuje návrh, výrobu

i testování závodní formule. Dále také analýzu nákladů, přípravu marketingového plánu a v neposlední řadě i samotné závodění. Hlavními aspekty při návrhu a stavbě monopostu nejsou jen spolehlivost, ovladatelnost, výkonnost a bezpečnost, ale porota na soutěžích hodnotí i estetiku či cenu vozu. Do projektu Formula Student je celkem zapojeno přes 520 univerzitních týmů z celého světa; z České republiky pochází pět z nich. Týmu TU Brno Racing, který funguje na brněnském VUT, se po pěti letech podařilo postupně proniknout mezi 50 nejlepších univerzitních týmů.

Více informací naleznete na

<http://www.tubrnoracing.cz> nebo <https://www.facebook.com/tubrnoracing>.

Summary:

The TU Brno Racing team has presented a new model of the student Dragon 6 formula, which is the historically lightest car of their workshop. This season's main objective was to reduce and centralize the car's weight and lower its centre of gravity. All the technical sections, too, have undergone radical changes. Dragon 6 will participate in the unofficial ZK Kemp race in Friedrichshafen, Germany, in races in Italy, Győr, Hungary, and in the Formula Student Czech Republic in Most. However, the most prestigious race of this season will be that on the Hockenheimring.

RED DOT DESIGN PRO STUDENTA VUT

text (jan)
foto archiv Matúše Chlpka

+++

ZDAŘILÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE A DVA ROKY NATO VÍTĚZSTVÍ V PRESTIŽNÍ DESIGNÉRSKÉ SOUTĚŽI RED DOT DESIGN AWARD. ŽE JE TO OPRAVDU MOŽNÉ, DOKAZUJE PŘÍBĚH STUDENTA 5. ROČNÍKU PRŮMYSLOVÉHO DESIGNU NA FAKULTĚ STROJNÍHO INŽENÝRSTVÍ VUT V BRNĚ, MATÚŠE CHLPKA. JEHO NÁVRH BINOKULÁRNÍHO DALEKOHLEDU PŘI TOM USPĚL NA MEZINÁRODNÍM POLI JIŽ DŘÍVE – TO KDYŽ SI HO DO SVÉHO VÝROBNÍHO PROGRAMU VYBRALA ZAČÍNÁJÍCÍ AMERICKÁ FIRMA.

+++

„Rozhodoval som sa medzi strojarinou a architektúrou, od mala som chodil do výtvarky, ale nakoniec zvíťazila strojnícka fakulta. V druhom semestri som sa teda rozhodol pre design,“ vzpomíná na své začátky na VUT v Brně student ze slovenských Bojnic. Jako téma své bakalářské práce si vybral design binokulárního dalekohledu. Zpočátku si s ním moc nevěděl rady, ale pak přišel nápad, který předznamenal

úspěšné tažení. „Keď som sa nad zadaním zamýšľal, myslel som hlavne na to, ako ľudia ďalekohľad držia, a zrazu som v tom videl ľudské ruky.“ Z této základní premisy se pak odvinul hlavní motiv nového designu, který kopíruje křivku prstů a díky svému zdrsňelému povrchu umožňuje pevnější úchop.

Návrh vznikl pod pedagogickým vedením Miroslava Zvonka z FSI a za odborného dozoru designérky z Meopty Jany Vaňkové. Ještě v podobě bílého modelu z umělého dřeva se dalekohled prezentoval v roce 2014 na školní výstavě bakalářských prací. Krátce na to se Matúš dozvěděl, že nově založená americká firma Athlon Optics hledá design pro své produkty, a svůj návrh přihlásil. Využil motiv bakalářské práce, a protože se Američanům líbil, a navíc vznikl za profesionálního dohledu, jeho práce byla vybrána k realizaci.

Výsledný produkt dostal jméno Athlon Midas a byl výsledkem poměrně komplikovaného pro-

cesu úprav. V prvotní verzi pro výrobu autor designu svou práci málem nepoznal: „Úplne sa to celé rozpadlo a musel som znovu formovať pôvodné línie do svojho návrhu.“ Po čtyřech měsících byl nicméně produkt zařazen do výroby spolu s ostatními výrobky jednotné řady, které byly Matúšovými úpravami stávajících modelů. Tím spolupráce skončila a mladý designér se přesvědčil o tom, že je schopen uspět na mezinárodním trhu. K tomu, že se navíc osvědčil i jako schopný manažer, patrně napomohl jeho pobyt na Erasmu v Salzburku. „Výuka sa tam

dost' zameriava na management a marketing, dá sa povedať, že i na úkor technického riešenia, ale pre mňa to bol jednoznačne prínos,“ oceňuje mladý designér.

Povzbuzen úspěchem přihlásil koncem loňského roku svůj dalekohled do prestižní mezinárodní soutěže Red Dot Award. Přihlášku podal v tzv. „Young Professionals Day“. Ten je vyhrazen pro mladé tvůrce, kterým je – pokud se po anonymní selekci dostanou mezi 50 vyvolených – odpuštěn přihlašovací poplatek.

Matúšovi se to podařilo, a tak jeho práce absolvovala spolu s ostatními náročné posuzování odborné poroty a v kategorii Product Design nakonec zvítězila.

„Zpráva, že Matúš získal za svou práci toto významné ocenění pro barvy našeho oboru, mě velmi potěšila,“ hodnotí úspěch svého svěřence Miroslav Zvonek. „Už proto, že se hlásí ke svým pedagogům a své škole. Jeho pracovitost a skromnost jsou příslibem zdárného profesionálního růstu,“ vyzdvihuje pedagog a připomí-

ná, že je to již potřetí, co v renomované soutěži uspěly práce z designérské lůhne FSI. Dosud se však jednalo o úspěchy v kategorii koncept, zatímco tentokrát to byla kategorie produkt. O to je úspěch cennější.

V červnu si pojede mladý designér pro ocenění do Design Zentrum Nordrhein-Westfalen v Essenu a jeho práce pak bude podle tradice vystavena ve speciální expozici Design on Stage. O svém úspěchu mluví s ostychem, jako by to byla spíše náhoda. Nikam nespěchá. Uvažuje, že si odloží diplomku a ještě o rok si prodlouží magisterské studium. Ve svých 22 letech je totiž mezi spolužáky nejmladší.

Ve webovém portfoliu Matúše Chlpka najdeme design nejružnějších kategorií. Asi nejvíc ho to táhne k produktovému designu – baví ho sportovní pomůcky, elektronika, ale chtěl by být všeobecně zaměřený. „Z každého rožku trošku,“ říká oceněný student, který má dobře našlápnuto, ale přesto stojí nohama pevně na zemi.

Summary:

A well-done Bachelor's project and the first prize of the prestigious Red Dot Design competition two years later. That this is feasible proves the story of Matúš Chlpek, a fifth-year student of industrial design at the BUT Faculty of Mechanical Engineering. His design of binoculars was even successful on an international scale before – when a starting US company had included it in its production portfolio. In June, the young designer will receive a Production Design award from a Design Zentrum Nordrhein Westfalen in Essen, Germany and, according to a tradition, his work will be given a place in a special Design on Stage exhibition.

KRÁL MAJÁLESU JE OPĚT Z VUT

text (rdk) a (zep)
foto Tomáš Šnírer

+++

DAN VINCI IV., TAKOVÉ JE JMÉNO KRÁLE BRNĚNSKÉHO MAJÁLESU 2016. VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ ZNOVU OBHÁJIL NADVLÁDU NAD STUDENTSKÝM BRNEM. DANIEL SKŘEK, KTERÝ TŘETÍM ROKEM STUDUJE FAKULTU STAVEBNÍ, PŘEVZAL Z RUKOU PRIMÁTORA SYMBOLICKÝ KLÍČ OD MORAVSKÉ METROPOLE.

+++

„Chci poděkovat všem, kteří se na tom podíleli a bez kterých by se to nepodařilo. Chtěli jsme vyhrát, abychom mohli ukázat, že VUT je jedna z nejlepších škol, která tu je,“ tvrdí budoucí stavař. Fanoušky mimo jiné zaujal jeho program v rámci projektu Studentské Brno. V plánu má například zavedení relaxačních zón na fakulty, mikrovlnky na ohřev vlastního jídla nebo třeba nabíjecí místa v brněnských parcích. „Dělal jsem si i průzkum ještě předtím, než jsem kandidoval, a z něj vyplynulo, že to studenti chtějí. Třeba mikrovlnky do škol chtěl skoro každý druhý člověk. Jsou tu i vegetariáni a nabídka menzy jim nestačí,“ vysvětlil Dan Vinci IV.

Daniel vedl už v internetovém hlasování, zaujal ale i svým programem nebo tím, že brány

brněnského výstaviště projel v kočáře taženém koňmi a v historickém kostýmu Fantoma opery. „Obcházeli jsme i vysokoškolské koleje a ptali se, jestli nás nechtějí podpořit. Děk patří naší koordinátorce Anně Kruljácové a celé královské gardě, což je asi dvacet lidí, kteří se účastnili všech akcí a podpořili nás,“ připomněl ještě jednou Daniel.

Rivalitu či nepřátelství mezi týmy jednotlivých univerzit nepociťoval. „Měli jsme seznamovací akce, která byla skvělá. Dokázali jsme pracovat jako tým a společnými silami jsme postavili májku na náměstí Svobody. Každý jsme chtěli samozřejmě vyhrát a podpořit svou školu, ale vzájemně jsme se neshazovali. Popřáli jsme si hodně štěstí – ať vyhraje nejlepší z nás. I kdybych nevyhrál, celá zkušenost a cesta k finále mi hodně daly. Poznal jsem skvělé lidi a budu mít vzpomínky, které mi už nikdo nevezme.“

Král Majálesu miluje sporty – od fotbalu, volejbalu a stolního tenisu až po turistiku či cyklistiku. Kvůli zdravotním problémům byl sice nucen se jich dočasně vzdát, ale pomalu se k nim začíná vracet. Kromě svého oboru na fakultě se

rád angažuje ve veřejném životě. Je například aktivním členem studentské organizace FAST team, která spoluorganizuje různé přednášky a akce pro studenty stavební fakulty.

Za svou největší životní inspiraci považuje Steva Jobse. „Přečetl jsem všechny knihy o něm a velmi k němu vzhližím. Myslím, že nás spojuje cílevědomost. Vždy si šel za svým, bez ohledu na to, co říkali ostatní. I když zažil pády, vždy se zvedl a pracoval dál,“ vysvětlil Dan Vinci IV. „Já jsem od základní školy věděl, že chci studovat stavařinu. Šel jsem na testy, ve kterých mi vyšlo, že bych se měl věnovat všemu, jen ne stavařině. Cítil jsem ale, že je to můj obor, a tak jsem se nevzdal a šel si za tím. Věřím, že člověk je spokojený pouze v tom, co dělá rád. Jakmile je něco z donucení, je to v té práci cítit.“

Na stavařině oceňuje, že všechno souvisí se vším. Věci na sebe navazují a jsou vzájemně propojené. Na VUT se mu nejvíc líbí jednotnost. I proto bylo sloganem jeho kampaně „V jednotě je síla“. Podle něj totiž technici drží vždy při sobě. Kromě podpory všech studentských spolků napříč fakultami VUT dostal Daniel Skřek internetové hlasy i od pražských techniků z ČVUT, a to už o něčem svědčí.

Summary:

Dan Vinci IV., this is the name of the new king of the Brno Majáles 2016 festival. Brno University of Technology has again confirmed its dominance over the Brno student community. Daniel Skřek, a third-year student of civil engineering, received a symbolic key of the Moravian metropolis from the Mayor of Brno. A web vote winner, Daniel also attracted attention by its programme including the introduction of relaxation zones at the faculties, microwave ovens for preparing meals, and phone charging sites in Brno parks.

STROJAŘI Z VUT JEDOU NA EBEC FINAL 2016

+++

V CENTRÁLNÍM KOLE INŽENÝRSKÉ SOUTĚŽE EBEC (EUROPEAN BEST ENGINEERING COMPETITION) ZVÍTĚZIL TÝM Z FAKULTY STROJNÍHO INŽENÝRSTVÍ VUT V BRNĚ. V KATEGORII TEAM DESIGN USPĚL NA SKLONKU DUBNA V KONKURENCI VÝHERCŮ LOKÁLNÍCH KOL ZE ŠESTI TECHNICKÝCH UNIVERZIT Z ČESKÉ REPUBLIKY, MAĎARSKA A SLOVENSKA. JAROSLAVA LISTA, DAVIDA HRUBOŠE, MIROSLAVA REBEJE A JANA FABIGA Z VÍTĚZNÉHO TÝMU, KTEŘÍ POSTUPUJÍ DO FINÁLE V SRBSKÉM BĚLEHRADĚ, JSME SE ZEPTALI NA JEJICH BEZPROSTŘEDNÍ DOJMY.
+++

Letos se po Evropě rozjíždí myšlenka EBEC 24 neboli záprah 24 hodin nonstop. Věděli jste, že se bude konat i v Brně? Připravili jste se nějak?
Miroslav: O 24 hodinovce sme informovaný boli. Preto sme si večer dali pár pív aby sa nám dobre spalo. Počas súťažného dňa sa ostatný spoliehali na Red Bull a kávu.

Popište stručně zadání. Co bylo nejtěžší?
David: K dispozici jsme měli pár kartonových krabic, špejle, kousek lepidla a naším úkolem bylo postavit horskou dráhu pro pingpongový míček naplněný vodou. Asi nejtěžší bylo představit si, co si můžeme dovolit, protože většina z nás kartonovou horskou dráhu stavěla poprvé v životě. Hodně depresivní je, když něco 4 hodiny stavíte, a pak zjistíte, že to nemá šanci na úspěch. Postavili jsme například příliš velký loop a pak jsme museli zvedat dráhu do stropu,

aby ho míček dokázal překonat. Nejtěžší ovšem bylo zkonstruovat výtah a jeho spouštění, aby bezpečně fungoval, protože při práci s kartonem se na velkou přesnost spoléhat nedá. Nakonec ale přece jen fungoval i s jednoduchým převodem.

Jak jste si rozdělili čas a jak to celé z vašeho pohledu probíhalo?

Jan: Kdyby bylo času víc, dráha by byla delší, propracovanější a možná i vizuálně hezčí. Chci tím říct, že i za 8 hodin bychom postavili horskou dráhu, ale byla by o poznání skromnější. Začali jsme hrubým plánováním a hned poté se pustili do práce, která trvala až do 6 do rána. Poslední dvě hodiny jsme dráhu zdobili, abychom ulovili i pár bodíků za design.

Pokud byste se mohli vrátit, co byste udělali jinak?

Jaroslav: Rozhodně bychom zpočátku tolik neplytvali lepidlem, kterého bylo k dispozici velmi málo. V posledních hodinách jsme vše spojovali pouze zaklesnutím do sebe – celá stavba držela téměř silou vůle.

Jan: Když se nad tím zamýšlím, musím říct, že jsem pyšný na náš tým a jeho spolupráci, protože bych nic neměnil!

Samotné zadání nebylo určeno pro strojaře, a vám se přesto podařilo ohromit porotu. Využili jste znalosti ze školy, nebo vás více vedlo kritické a kreativní myšlení?

Jaroslav: Rozhodně nám pomohlo technické

vzdělání, díky tomu jsme o věcech přemýšleli trošku jinak než ostatní týmy. Ale hlavně to byla hra fantazie, kreativity a spolupráce. Důležité bylo, že jsme od začátku chtěli stavět horskou dráhu na dané téma – jako stroj času.

Už jste v rámci zadání soutěže plnili ledacos. Mají „ebecovská“ zadání stále čím překvapit?

Jan: Určitě mají. Je to především zásluha organizátorů, kteří mimochodem vždy před soutěží zkouší, zda je daná úloha ve skutečnosti realizovatelná.

Jak se budete připravovat na celoevropské finále?

Jaroslav: Zkusíme se sejit a využít zážitkových poukazů, které jsme vyhráli během předchozích kol, ke stmelení týmu.

David: Myslím, že všichni teď máme v hlavách hlavně dokončení semestru. Jsme ve 3. ročníku, takže těšit se a přemýšlet o Bělehradu začneme až s tituly v ruce.

Summary:

In the central round of the European BEST Engineering Competition, the first prize was given to Team Design from the BUT Faculty of Mechanical Engineering. The winners of the local rounds at six technical universities in the Czech Republic, Hungary, and Slovakia competed in late April in Brno. Jaroslav List, David Hruboš, Miroslav Rebej, and Jan Fabig of the winning team will represent BUT at a final held in Beograd, Serbia.

text Filip Liška, FSI VUT v Brně, a (jan)
foto archiv BEST Brno

JAN FIEDLER: MÉ TURBÍNY MĚ PŘEŽIJÍ

ptala se (jan)
foto Igor Šefr

+++

JAN FIEDLER ABSOLVOVAL ROKU 1980 NĚKDEJŠÍ FAKULTU STROJNÍ VUT V BRNĚ, POTÉ 12 LET PRACOVAL V KONSTRUKCI TURBÍN PRVNÍ BRNĚNSKÉ STROJÍRNY A PO ROCE 1991 SE VRÁTIL NA KATEDRU TEPELNĚ ENERGETICKÝCH ZAŘÍZENÍ (DNES ENERGETICKÝ ÚSTAV) FSI, KDE NA RŮZNÝCH POZICÍCH SETRVAL DODNES. ZA DOBU SVÉHO PEDAGOGICKÉHO PŮSOBENÍ VYCHOVAL ŘADU CENĚNÝCH ODBORNÍKŮ. ČESKÝ SVAZ ZAMĚSTNAVATELŮ V ENERGETICE ZHODNOTIL JEHO ZÁSLUHY O ROZVOJ ČESKÉ ENERGETIKY A LETOS V DUBNU MU UDĚLIL MEDAILI PROFESORA VLADIMÍRA LISTA.

+++

+++ *Kdy jste pochopil, že chcete dělat turbíny?*

V energetice se pohybuji od roku 1975, od svých 19 let jsem chtěl dělat turbíny. Když jsem po strojní průmyslovce ve Žďáru nad Sázavou zamířil na brněnskou strojní fakultu, vybral jsem si jeden z nejobávanějších oborů s nejpřísnějšími učiteli: tepelné turbíny. Už tehdy jsem byl přesvědčen, že turbíny jsou pro mě to pravé.

+++ *Po škole jste pracoval v První brněnské strojírně v konstrukci turbín. Co vám to dalo?*

Zdravý pohled na svět a technické znalosti na celý život. Byly to nejen konstrukce a výpočty, ale hlavně kontakt s realitou. PBS prodávala turbíny do celého světa, ale já jsem mohl jezdit jen na východ, a to byla opravdová škola života. Všechno, co jsem zažil, dnes předávám svým studentům, a navíc to vředycky opepřím strašidelnou historkou ze Sibiře, o které nebyla nouze.

+++ *V té době vlastně vybuchl Černobyl...*

Ano. V Černobylu jsem nebyl, ale zažil jsem poměry v jaderné elektrárně ve Voroněži. Tehdy se tam na bezpečnost moc nehledělo, takže my, co jsme tím prošli, jsme pak byli z havárie v Černobylu překvapení o polovinu méně než ostatní. Dnes vidím, kam se za tu dobu posunul strach z jaderné energie a bezpečnostní opatření.

+++ *Ale zpět k turbínám – čím jsou specifické?*

Kdybych to měl srovnat s automobilovým průmyslem, turbíny jsou konstruovány dle zcela jiných požadavků. Víím, že mě mé turbíny přežijí. Jako konstruktér jsem dělal výkresy nových turbín, zadával je do výroby a potom uváděl do provozu. Jejich životnost je při správné údržbě 40 let i víc. Takže kdybych měl zkonstruovat auto, jezdilo by rychlostí 10 km/h, vážilo by 5 tun, ale vydrželo by 50 let. U turbín je hlavní bezpečnost, spolehlivost a dlouhá životnost – to je profesní deformace nás energetiků.

+++ *Proč jste se potom rozhodl zaměřit na akademickou půdu?*

Po roce 1989 přišla privatizace a nevěděli jsme, co bude s PBS dál. Náhodou jsem narazil na inzerát, v němž moje domovská katedra hledala asistenta, tak jsem se přihlásil. Byli tam ještě lidé, kteří si mě pamatovali jako studenta s červeným diplomem. Není úplně běžné jít z praxe do školy, kde je míň peněz, ale o tom rozhodl můj velký celoživotní koníček – sport. Potřeboval jsem čas na tréninky, a to mi ve fabrice chybělo. Řekl jsem si, že když dovedu turbíny konstruovat, budu o nich umět i učit. A své bývalé kolegy, kteří dnes zastávají vrcholné posty ve firmách, můžu zvát do státnicových komisí.

+++ *Lidé na univerzitách většinou svůj čas rozdělují mezi vědu a učení. Jak je to u vás?*

Nejsem vědec. Volají mě z elektráren a tepláren jako odborníka k problémům a haváriím, jsem soudní znalec v oboru energetika. Učím na škole, ale vedle toho si mě zvou na přednášky ze závodů. Proto říkám žertem svým studentům: Dávejte pozor, teď vám to ještě říkám zadarmo, ale počkejte za pár let!

+++ *Baví vás učit?*

Ano, učím jen poslední ročníky, což je samozřejmě příjemnější, protože už mají jasno. A brněnská aglomerace je na turbíny vyhlášena. Jsou zde tradiční firmy, které udržují kvalitní zázemí, a studenti dobře vědí, že zde mají perspektivu. Zatímco mnohé jiné specializace a podniky zanikají, turbíny zůstávají.

+++ *Jak bychom měli ideálně hospodařit s energií, aby se nenaplnily nejrůznější katastrofické scénáře o vyčerpané planetě?*

V tomto ohledu jsem „nepřítel zelených“. Ekologisté jsou dogmatici, kteří nemají zájem o skutečný dialog, a mohou tím společnosti velmi škodit. O vyčerpaných energetických zdrojích se mluví už řadu desetiletí a veškeré odhady, jak dlouho vydrží ta která surovina, stojí na nereálných základech. Byl bych proto opatrný cokoliv predikovat. Technici vždy dokážou najít řešení, ale nesmí je svazovat nesmyslné zákony.

+++ *Fotografie vás zachycuje u staré turbíny, která už sice dosloužila, ale neváhám říct, že je opravdu krásná.*

Krása souvisí i s funkcí. Ne nadarmo se v konstrukci říká, že co dobře vypadá, to se i dobře točí! A cesta do pekel je dlážděná dobrými úmysly konstruktérů, kteří se k tomu snaží přidat něco navíc...

Summary:

After Jan Fiedler graduated from the BUT Faculty of Mechanical Engineering in 1980, he worked for 12 years at a turbine design department of the První brněnská strojírna Company to come back to the Energy Institute of the BUT Faculty of Mechanical Engineering, having worked in various positions until today. As a teacher, he has educated a number of renowned experts. Having appreciated his credit for the development of the Czech Power Engineering, the Czech Union of Employers in Power Engineering awarded him a Professor Vladimír List Medal in April.

STUDENT EEICT SELEKTUJE TALENTOVANÉ STŘEDOŠKOLÁKY

+++

NEJLEPŠÍ STUDENTI FAKULTY ELEKTROTECHNIKY A KOMUNIKAČNÍCH TECHNOLOGIÍ VUT V BRNĚ MOHOU KAŽDOROČNĚ POMĚŘIT SVÉ SÍLY DÍKY SOUTĚŽNÍ KONFERENCI STUDENT EEICT 2016. A NEJEN ONI. VEDLE BAKALÁŘSKÉ, MAGISTERSKÉ A DOKTORANDSKÉ KATEGORIE JE ZDE TOTIŽ SILNĚ ZASTOUPENA I KATEGORIE STŘEDOŠKOLSKÝCH PRACÍ, KTERÉ POROTCE MNOHDY PŘEKVAPUJÍ SVOU VYSOKOU ÚROVNÍ. POTVRDIL TO I 22. ROČNÍK KONFERENCE, JENŽ SE NA FEKT USKUTEČNIL 28. DUBNA A PŘIVÍTAL BEZMÁLA DVĚ STOVKY SOUTĚŽNÍCH PŘÍSPĚVKŮ.

+++

Právě středoškoláci zde své práce obhájí v rámci posterové sekce. „Tí, co se sem dostanou, prošli již předchozím výběrem a uspěli, takže jejich prezentace je už jen formální záležitostí. Je to pro ně už jen taková třešnička na dortu, aby si užili pozornost a uznání odborné poroty,“ uvedl proděkan FEKT Jiří Háze. „O všech vybraných pracích lze říct, že jsou kvalitní a obsahují

originální myšlenky. Při slavnostním vyhlášení byli oceněni všichni, bez udání pořadí, a pokud chtějí studovat na naší fakultě, budou přijati bez přijímacích zkoušek.“

Překvapivě ne všichni toho využijí. Iva Koloušková z Gymnázia Matyáše Lercha, která se ve své práci zabývala rozlišením primárních nádorů mozku od mozkových metastáz, se vidí spíše na lékařské fakultě. „Moje práce vznikla jako středoškolská odborná činnost, kterou jsem na EEICT prezentovala na návrh svého školitele, doc. Mikulky z FEKT. A protože v rámci SOČ spadá moje práce do kategorie zdravotnictví, zajímalo mě, jak bude výzkum hodnotit porota složená z odborníků oborů technických,“ popisuje talentovaná středoškoláčka.

Cílem její práce je zpřesnit lékařskou diagnostiku bez využití nákladných a náročných doplňkových vyšetření, jako je funkční magnetická rezonance či perfuze. „Manuálním a počítačovým zpracováním snímků magne-

foto Martin Střálka, FEKT VUT v Brně

text (Jan)

tické rezonance jsem našla nový způsob rozlišení těchto patologií, který by v budoucnu mohl posloužit i v praxi. Právě potenciál tohoto výzkumu je podle mě jednou z hlavních věcí, která porotu zaujala,“ uvedla Ivana. Fakultní nemocnice Brno jí už nabídla možnost pokračovat v neurodiagnostickém výzkumu, což dívka vděčně přijala. „Zajímám se o lékařství a převážně o oblasti neurologie a radiologie a ráda bych u toho zůstala.“

Kateřina Širůčková z Klasického a španělského gymnázia GYBY byla další středoškoláčkou, která porotu zaujala vysokou úrovní své práce. V ní zkoumá, jaká metoda zobrazení obrazů z magnetické rezonance je nejvhodnější pro diagnostiku tumoru mozku. „Myslím, že porota ocenila především zajímavé výsledky. Byla jsem první, kdo vybíral ručně patologickou tkáň proti osově souměrné zdravé tkáni bez počítačového naprogramování,“ vysvětluje mladá vědkyně, která si hlavně chtěla

vyzkoušet prezentaci před odbornou porotou.

„Brala jsem to jako skvělou zkušenost, kterou mi nikdo nevezme, a fakt, že bych mohla studovat na FEKT, přijímám jako bonus,“ říká Kateřina, která má na podání přihlášky ještě rok čas. Uvažuje i o studiu v zahraničí. „Žiji v Brně celý život, ale byla by chyba opustit takové město, plné prestižních vysokých škol, když se sem většina studentů právě kvůli tomu stěhuje.“

Součástí konference byl již poněkolikáté i PerFEKT JobFair, díky kterému se mohou sponzoři a další partnerské společnosti prezentovat před velkým množstvím potenciálních zaměstnanců. Vítězné příspěvky z jednotlivých doktorských sekcí budou publikovány v recenzovaném odborném časopise Electroscopie. Jestli se někteří z oceněných středoškoláků jednou také dostanou na stránky tohoto periodika, se zatím neví, každopádně jim akademická půda VUT v Brně poskytla dobrý prostor pro jejich vědecký rozjezd.

Summary:

A STUDENT EEICT 2016 competition conference was held at the BUT Faculty of Electrical Engineering and Communication on 28th April 2016. Nearly 200 papers were presented here by their authors before expert juries in four categories – for secondary-school, Bachelor's, Master's, and doctoral students. According to the tradition, a perFEKT JobFair was held as an accompanying event used by the sponsors and other partner companies to make their presentations addressing a large audience of their potential employees.

KUŘATA Z VUT BODOVALA V KANSASU

text Kateřina Růžicková, FSI VUT v Brně
foto archiv BUT Chicken Wings, VUT v Brně

+++

„DESIGN, BUILD AND FLY“ JE NÁZEV AMERICKÉ SOUTĚŽE, V JEJÍMŽ ZÁVĚREČNÉM ZÁVODĚ KONANÉM LETOS V DUBNU V KANSASU ZABODOVALA KUŘATA Z VUT V BRNĚ. TAKTO NĚŽNĚ SI TOTIŽ ŘÍKAJÍ ČLENOVÉ TÝMU BUT CHICKEN WINGS PŮSOBÍCÍ NA LETECKÉM ÚSTAVU FAKULTY STROJNÍHO INŽENÝRSTVÍ, KTEŘÍ OVŠEM V SAMOTNÉ SOUTĚŽI PROJEVILI BYSTROST A DRAVOST PŘÍSLUŠEJÍCÍ ZCELA JINÝM OPEŘENCŮM.

+++

Tým BUT Chicken Wings vznikl na podzim roku 2014 s cílem zúčastnit se soutěže Air Cargo Challenge 2015 konané v německém Stuttgartu. Studenti měli za úkol vymyslet a sestavit letadlo dle zadání a předvést ho na mezinárodních leteckých závodech. Debut se vydařil. Čtrnácté místo, tedy umístění přibližně v polovině výsledkové listiny, představovalo nejvýraznější úspěch mezi nováčky soutěže. To dodalo studentům odvahy a v letošní sezóně se rozhodli pro účast v nejprestižnější soutěži svého druhu vůbec. Design, Build and Fly pořádá AIAA (The American Institute of Aeronautics and Astronautics) za podpory leteckých firem Cessna a Raytheon Missiles a jejího letošního dvacátého ročníku se zúčastnilo 143 týmů z 32 zemí světa.

Původně čtyřčlenný tým z VUT se mezitím rozrostl a do projektu se zapojilo již 28 studentů z prvního až čtvrtého ročníku, ke kterým se přidali i někteří z programu Erasmus. Přípravná část soutěže se konala v zemích jednotlivých

účastníků a ukládala jim vytvořit produkční letadlo, které ve svém vnitřním prostorou přepraví láhev energického nápoje o váze 32 oz, tedy asi 1 kg (1 americká unce = 29,6 ml, pozn. redakce), a transportní letadlo, které toto produkční letadlo dopraví na startovní čáru. Týmy řešily nejen konstrukci obou letadel, ale také rozhodnutí, na kolik dílů produkční letadlo rozložit. S každým oddělitelným dílem musel být absolvován zvláštní let a zároveň vznikala bodová penalizace. Kuřata z VUT se rozhodla, že přepraví produkční letadlo vcelku a právě tento originální koncept měl nakonec zásadní vliv na umístění v závěrečných mezinárodních závodech v Kansasu, kam byl tým na základě svých návrhů pozván. „Postavit letadlo, které přepraví jiné letadlo rozložené na několik menších dílů, nebyl takový problém, ale přepravit ho vcelku, to byla alespoň výzva,“ přibližuje rozhodovací proces týmu konstruktér Jakub Zamazal.

Na projektu studenti intenzivně pracovali již od října loňského roku a práce skončily prakticky těsně před samotným odletem do USA. „Počet odpracovaných hodin celého týmu lze počítat na stovky, spíše tisíce,“ odhaduje pilot a stavbyvedoucí Tomáš Trojánek. „Počátky letových zkoušek nebyly jednoduché. Museli jsme například řešit výpadky signálu řídicího vysílače či nedostatečný výkon pohonné jednotky transportního letadla,“ dodává Jan Jílek, odborník na laminátové konstrukce. A technické problémy nebyly to jediné, co bylo nutno pro účast ve finále překonat. „Nejobtížnější bylo nesporně

shánění financí na nákladnou cestu do Ameriky. Sponzoři nám ochotně poskytli materiál na stavbu letadel, za což jim samozřejmě moc děkujeme, ale volné finanční prostředky byly problém,“ doplňuje team leader Vlastimil Hošek. „Největší podporu jsme nakonec získali od Fakulty strojního inženýrství, která umožnila vycestovat dvěma členům týmu.“

Jedním z nich byl i pilot, student 4. ročníku Tomáš Trojánek, který potvrdil, že mezi soutěžními týmy panovala zdravá rivalita. Přesto si nakonec Kuřata z VUT mezi 93 mezinárodními univerzitními týmy pozvanými do závěrečné soutěže vylétala 57. místo. „V příštím roce bychom rádi více provázali soutěžní aktivity týmu s výukou,“ zamýšlí se koordinátor týmu Jan Pejchar, „aby se studenti návrhem, konstrukcí a výpočty modelů mohli více zabývat přímo ve škole, jak je to obvyklé u týmů zahraničních univerzit.“

Summary:

Design, Build and Fly is an American competition in which Chicken Wings, a BUT team from the Institute of Aerospace Engineering at the BUT Faculty of Mechanical Engineering, achieved a good score from the last race held in Kansas in April. After taking part in Air Cargo Challenge in Germany last year, they decided for this prestigious race organised by The American Institute of Aeronautics and Astronautics and supported by Cessna and Raytheon Missiles, flying for a nice 57th place in an international competition of 93 university teams.

OCENĚNÝ MOST PŘES DYJI UVIDÍME I NA MIKULOVSKÉM ZÁMKU

text (jan)
foto Petra Buganská

+++

V SOUTĚŽI STAVBA JIHMORAVSKÉHO KRAJE, KTEROU V RÁMCI LETOŠNÍHO STAVEBNÍHO VELETRHU JIŽ PO ČTRNÁCTÉ VYHLÁSIL SVAZ PODNIKATELŮ VE STAVEBNICTVÍ V JIHMORAVSKÉM KRAJI, SEHRÁLO SVOU ROLI I VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ. ZATÍMCO REKTOR VUT PETR ŠTĚPÁNEK ZASEDL V ČELE ODBORNÉ POROTY, KTERÁ ROZHODLA O NEJLEPŠÍCH STAVBÁCH REALIZOVANÝCH V LOŇSKÉM ROCE, STUDENTI FAKULTY ARCHITEKTURY A FAKULTY STAVEBNÍ ZDE VE SPECIÁLNÍ KATEGORII OBHAJOVALI SVÉ ROČNÍKOVÉ A DIPLOMOVÉ PROJEKTY.

+++

Hlavními kritérii hodnocení byly stejně jako

u hotových staveb funkčnost, celková koncepce, architektonické hodnoty, kvalita prací a jejich začlenění do okolí. O titul „Nejlepší studentský projekt Jihomoravského kraje 2015“ se utkalo 21 nominovaných prací a oceněny byly 4 práce z Fakulty architektury a 3 projekty z Fakulty stavební.

Vizuálně i technicky nejvýraznější je mezi nimi ročníkový projekt Petry Buganské z FA *Most přes Dyji mezi Slupí a Valtovicemi* (vedoucí práce Jan Foretník, odborná konzultace Monika Petříčková), který získal hlavní cenu v kategorii dopravní stavby. Práce řeší pěší lávku s konstrukčním systémem založeným na principu tensegrity struktury, což znamená, že se skládá z prvků výhradně tlačných (prutů) a tažených

(lan). Celá soustava je tak v neustálém napětí. Autorka se k tomuto řešení rozhodla pro jeho optickou lehkost a ekonomické využití materiálu. Jak nám řekla Nicol Galeová z Fakulty architektury, která měla na starost účast FA v soutěži, o této mladé architektce ještě uslyšíme. Projekt Barokní krajinou jihomoravského pohraničí, jehož je práce Petry Buganské součástí, bude prezentován např. na Mikulovském zámku.

Další oceněnou prací z FA je diplomní projekt Martina Surovce nazvaný *Obnova Tasovického mlýna* (vedoucí práce Barbora Ponešová Krejčová). Dokládá autorovu snahu o pochopení struktury, jež bojuje s časem, mentality stavitelů, kteří

by došlo k jejich separaci od společnosti. Dlouhé nemocniční chodby, typické pro podobné objekty, autoři nahrazují systémem atrií, které dům prosvětluje, napomáhají lepší orientaci jeho obyvatel a nabízejí zajímavou procházku i pohybově omezeným jedincům.

Čtvrtou oceněnou prací z FA je doktorská práce Yeleny Zhuravlyové *Zdravé bydlení* (vedoucí práce Hana Urbášková). Autorka zde porovnává různé formy městských struktur z pohledu používaných zásad a kritérií udržitelného rozvoje. Zdravé bydlení je jedním z mnoha požadovaných cílů, jak začít složitou a dlouhodobě ekologicky orientovanou rekonstrukci měst. Pro jejich úspěšnou ekologickou obnovu je nutná znalost již realizovaných příkladných řešení. Práce analyzuje základní ekologické problémy sídel, dokládá příklady přístupů ke zlepšení ekologických parametrů měst na zahraničních příkladech a vytváří kritéria a zásady navrhování urbanistických struktur pro zdravé bydlení v České republice.

Vedle zmíněných čtyř prací z Fakulty architektury ocenila porota i trojici ročníkových projektů z Fakulty stavební. Jedná se o *Polyfunkční dům v Brně na ul. Milady Horákové* autorky Adély Podivínské, práci Moniky Rampáčkové *GMONT Cable Brno*,

závod na výrobu kabelů, a projekt *Vinařství Němčičky* autora Jiřího Vojtěška.

Všechny oceněné práce najdete na: <http://expo-data.cz/stavbajmk/ocenene-studentske-prace/>.

Summary:

In a Construction of the South Moravian Region competition, held for the 14th time by the Association of Building Entrepreneurs of the Czech Republic in the South Moravian Region, BUT also played its role. While BUT rector Petr Štěpánek chaired an expert panel to find the best constructions of the last year, in the student category, four projects of architecture students and three projects of civil-engineering students received awards. Visually and technically, the most distinctive among them was an end-of-year project by Petra Buganská from the Faculty of Architecture to build a bridge over the river Dyje between Slupí and Valtovice, which was awarded the first prize in the transport constructions category.

+++

**POSLEDNÍ VTEŘINY DO KONCE UTKÁNÍ. NAPĚTÍ MEZI STUDENTY OBOU BRNĚNSKÝCH UNI-
VERZIT VRCHOLÍ. EXTATICKÝ KŘÍK A VÍTĚZEM
HISTORICKY PRVNÍHO FOTBALOVÉHO SOU-
BOJE UNIVERZIT JE VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ
V BRNĚ. S KONEČNÝM VÝSLEDKEM 2:1 PORAZILA
BRNĚNSKÁ TECHNIKA FAVORIZOVANOU
MASARYKOVU UNIVERZITU. NA BRNĚNSKÝ
STADION SRBSKÁ PŘIŠLY 19. DUBNA HRÁČE
OBOU TÝMŮ POVZBUDIT NA TŘI TISÍCOVKY
FANOUŠKŮ.**

+++

Obě branky VUT padly už v prvním poločase: v 10. minutě skóroval Milan Slavík z Fakulty strojního inženýrství a v 33. minutě předvedl nádherný gól Tomáš Podaný z Fakulty podnikatelské. V druhém poločase, konkrétně v 57. minutě zápasu, zabodovala i Masarykova univerzita. Hlavně poslední minuty utkání byly velmi napínavé, nakonec se ale podařilo náskok VUT udržet a do šaten odcházel vítězně červený tým VUT.

„Po loňské hokejové prohře a nynějším vítězství na zeleném trávníku se jednoznačně ukazuje, že nejsme z ledu,“ okomentoval s nadsázkou výhru VUT rektor Petr Štěpánek. „Chtěl bych poděkovat organizátorům, kteří se na akci podíleli a umožnili tak studentům obou škol dokázat, že mají nejen zájem o studium, ale umí se i dobře pobavit,“ dodal rektor.

O přípravě hráčů promluvil trenér Miloslav Pašek z Centra sportovních aktivit VUT v Brně. „V případě Fotbalového souboje univerzit nebylo potřeba hráče až tolik motivovat. Sami měli snahu co nejlépe reprezentovat, to už ostatně ukázaly náborové tréninky. Studenty nejvíce lákalo zahrát si na ligovém stadionu před zraky několika

tisíc diváků.“ Hájit barvy techniky chtělo přes 70 hráčů, do širšího výběru se pak dostalo 34 z nich.

„Mohli jsme se někomu zdát slabší na papíře, a to nás donutilo se lépe koncentrovat a na zápas se připravit. Fotbalový souboj univerzit je jednou z akcí, kdy studenti i zaměstnanci mohou přijít a podpořit svou alma mater,“ připomněl hráč Jan Talaš, který je studentem Fakulty strojního inženýrství. „Jsme rádi, že jsme to Masaryčce vrátili za hokej. Snad se i z tohoto zápasu stane tradice,“ řekl autor vítězné trefy VUT Tomáš Podaný.

Akci uspořádaly za podpory FC Zbrojovka Brno studentské spolky obou univerzit. Rozhodčím napínavého utkání byl navíc známý brněnský fotbalista Petr Švancara, který si tak mohl vyzkoušet, jak vypadá zápas z druhé strany.

Zatímco na ledové ploše se dvě největší brněnské univerzity potkávají pravidelně, Fotbalový souboj univerzit se letos uskutečnil vůbec poprvé. Zařadil se tak na seznam univerzitních klání, k nimž dále patří florbalové utkání nebo závody osmiveslic.

Summary:

In a historically first football match of the two universities, a BUT team beat Masaryk University 2 - 1. About 4 thousand fans of both teams came to the stadium in Srbská Street on 19th April. Organized by student clubs of both universities with the support of FC Zbrojovka, the match was refereed by the Brno popular football player Petr Švancara. While, on ice, the Brno two biggest universities meet regularly, the football match could only now be put on the list of other competitions such as the floorball tournament and the Eights.

text (rdk)
foto Igor Šeřfr

VUT NA TRÁVĚ PORAZILO MU

INTERNATIONAL STAFF WEEK HOSTIL LETOS PESTROU SMĚSICI PROFESÍ

text (jan)
foto Igor Šeřf

+++

„JSEM ZAMILOVANÁ DO ČEŠTINY A ZDEJŠÍCH LIDÍ!“ S TĚMITO SLOVY OPOUŠTĚLA INTERNATIONAL STAFF WEEK, KTERÝ SE V POLOVINĚ DUBNA KONAL NA VYSOKÉM UČENÍ TECHNICKÉM V BRNĚ, NIKOLA MATJUSENKO Z LITEVSKÉ UNIVERSITY RISEBA. TÝDENNÍ SETKÁNÍ PRACOVNÍKŮ ZAHRANIČNÍCH UNIVERZIT S CÍLEM PODPOŘIT PROFESNÍ ROZVOJ ZAMĚSTNANCŮ A POSÍLIT KONTAKTY SE NA VUT KONALO UŽ POTŘETÍ. AKCI, KTERÁ SPADÁ DO PROGRAMU ERASMUS+, USPOŘÁDAL NA ZÁKLADĚ POZITIVNÍCH OHLASŮ Z MINULÝCH LET ODBOR ZAHRANIČNÍCH VZTAHŮ.

+++

O letošní ročník projevil zájem více než 130 uchazečů, z nichž bylo po pečlivém výběru pozváno 27 účastníků z Bulharska, Estonska, Finska, Francie, Kypru, Lotyšska, Maďarska, Německa, Polska, Řecka, Slovinska, Španělska a Velké Británie. Pestrou směsici návštěvníků těchto národností vyzbrojenou vlajčkami jejich země mohli zaměstnanci rektorátu potkat v budově Centra VUT v úvodní den Staff Weeku, kdy zde probíhaly zahajovací ceremonie.

Podstatnou částí pracovního programu byly prezentace na téma internacionalizace. Jednu z nich připravili i pracovníci Ústřední knihovny, když představili aktivitu knihoven VUT na poli otevře-

ného přístupu Open Access. Kolegyně z marketingu se zase pochlubily letošní úspěšnou kampaní VUT, která všechny přítomné pobavila. „Zajímavé bylo diskutovat s účastníky o tom, jakým způsobem jejich univerzity přistupují k propagaci školy,“ uvedla Petra Švambergová z Odboru marketingu a vnějších vztahů. „A bylo příjemné zjistit, že v porovnání s aktivitami na zastoupených evropských univerzitách si VUT stojí velmi dobře.“

Zpestřením programu bylo pro hosty představení spolupráce s Jihomoravským centrem pro mezinárodní mobilitu nebo přijetí náměstkem hejtmana Jihomoravského kraje. Tyto akce je přesvědčily o dobré spolupráci mezi institucemi

a podpoře vysokého vzdělávání v rámci kraje. „Poznali jsme řadu míst s potenciálem navazování mezinárodní spolupráce,“ ocenil Mark Allen z University of Greenwich. „O vzdělávacích možnostech města Brna se u nás již hovoří a první krok ke spolupráci tak byl učiněn.“

Do organizace programu se stejně jako vloni zapojilo hned několik součástí univerzity. Fakulta chemická umožnila účastníkům návštěvu svých pracovišť, kde si mohli vyzkoušet práci chemiků. „Program na Fakultě chemické zahrnoval kromě prezentace nabídky studia a zapojení do projektů také prohlídku některých laboratoří včetně praktických ukázek. Naši hosté velmi ocenili možnost vyrobit si kosmetický přípravek, konkrétně balzám na rty,“ uvedla Alena Sýkorová z FCH. „Část skupiny tvořili britští odborníci ze dvou londýnských univerzit, kteří se specializují právě na chemii. Ti se setkali se zástupcem Ústavu chemie a technologie ochrany životního prostředí, prohlédli si specializované přístroje a pohovořili o možných podobách spolupráce.“

S velkým ohlasem se setkala návštěva Středoevropského technologického institutu CEITEC,

kde byla pro návštěvníky připravena prezentace o možnostech rentgenové výpočetní tomografie a prohlídka laboratoří. O den později byli účastníci přivítáni ředitelem výzkumného centra AdMaS, kde na ně opět čekala prohlídka nových laboratoří s odborným výkladem. Stejně jako vloni nechyběla ani návštěva Centra sportovních aktivit s prohlídkou jeho špičkových sportovišť.

V rámci dne zaměřeného na internacionalizaci se o své zkušenosti podělili také zahraniční studenti, kteří v současné době studují na VUT v rámci výměnného programu Erasmus+, a se svým programem se představily studentské organizace ISC VUT a BEST. Roli průvodce při prohlídce města se ujal student FCH Jiří Marek. „Jako studenta a zároveň Brňana mě vždy potěší, když mohu někoho se svým městem seznámit. Myslím, že Brno nikoho nenechalo na pochybách nejen o svém důležitém postavení při navazování mezinárodních kontaktů při podpoře vzdělání napříč Evropou, ale ani o svém půvabu.“

Specifikem letošního ročníku byla účast i jiných profesí než obvykle zvaných pracovníků zahraničních oddělení. „Zcela netradičně jsme pozvali

také projektové manažery, knihovníky, pracovníky studijních a ekonomických oddělení, pedagogické a IT pracovníky a v neposlední řadě také akademiky-výzkumníky,“ vypočítává hlavní organizátorka Silvie Doubravská. Že to nebyl špatný nápad, potvrdili i samotní účastníci. „Přestože jsem knihovník, dal jsem přednost právě Staff Weeku VUT, který nebyl zaměřen pouze na mou odbornost,“ pochvaloval si Kevin Wilson z londýnské Goldsmiths College. „Ukázalo se to jako skvělá volba, a tak si odvážím cenné informace a zkušenosti nejen ze svého oboru.“

Summary:

Between 11th till 15th April 2016, the International Relations Department of the BUT hosted third installment of the International Staff Week and had the opportunity to welcome 27 staff members from various European higher education institutions and working fields. Similarly to previous years, the event comprised of presentations and discussions about internationalization, excursions to the faculties and university institutes and a complementary social programme. The week has, once again, been a great success, giving opportunities for prospective.

STUDENTI FP SE V ETAP 2016 NEZTRATILI

+++

O TOM, ŽE ÚSPĚCH V NÁROČNÉM MEZINÁRODNÍM PROJEKTU MŮŽE ODBOURAT NĚKDEJŠÍ NECHUŤ STUDOVAT V ZAHRANIČÍ, SE PŘESVĚDČILI ČTYŘI VYBRANÍ STUDENTI Z 2. ROČNÍKU FAKULTY PODNIKATELSKÉ VUT V BRNĚ. JIŽ CELÝCH 19 LET POSÍLAJÍ VŽDY NA JAŘE SVÉ STUDENTY POMĚŘIT SÍLY UNIVERZITY ZE 14 ZEMÍ EVROPY SDRUŽENÉ V SÍTI EUROPERAN TAXATION AND ACCOUNTING IN PRACTICE (ETAP). AKCE ZAMĚŘENÁ NA ZNALOSTI Z OBLASTI MEZINÁRODNÍCH ÚČETNÍCH STANDARDŮ (IFRS) A FINANČNÍ ANALÝZY SE TENTOKRÁT USKUTEČNILA V LOTYŠSKÉ RIZE.

+++

„Projít výběrovým řízením byl trochu boj, ale zadařilo se, a proto jsem se mohla začít těšit na nezapomenutelný týden,“ vzpomíná Veronika Čiklová. Výběr účastníků se uskutečnil na domovských školách. Organizátoři z FP VUT uspořádali přednášku a požádali studenty, kteří se akce zúčastnili vloni, aby se se svými mladšími kolegy podělili o své dojmy. Z 12 zájemců pak

na základě testu z problematiky IFRS a osobní prezentace vybrali 4 účastníky akce European Accountancy Week 2016.

První den týdenního klání začal vzájemným představováním účastníků. Cílem bylo prolomit ledy mezi lidmi různých národností, kteří se neznali a přitom měli v následujících dnech velmi úzce spolupracovat. Studenti byli rozřazeni do týmů po čtyřech, a to tak, aby každý člen týmu byl z jiné země. „Pro mě jako pro člověka, který nechtěl vycestovat na půl roku na Erasmus, to byla výborná příležitost, jak zažít něco aspoň přibližně podobného,“ oceňuje dnes s odstupem účastník brněnské výpravy Zdeněk Malý.

Prvním zkušebním úkolem bylo sestavit kostku z papíru. Každý člen týmu plnil svou přesně stanovenou roli a jejich vzájemná souhra byla první zkouškou, zda se bude týmu dařit. Následující den zahájila přednáška na téma Aktiva, po které následovalo ostré řešení první případové studie, které už podléhalo bodování. A tak to pokračovalo po všechny další dny, až nastal čas sčítání bodů a vyhlášení vítěze. Nejúspěšnějším členem naší delegace byl právě Zdeněk Malý, který společně se svými kolegy vybojoval první místo v kategorii Most Professional Team za nejlepší řešení případových studií. „Pro některé to byla možnost naučit se úplně něco nového, pro nás z FP VUT to znamenalo šanci procvičit si již osvojené znalosti IFRS jednak v angličtině, jednak řešením nových problémů,“ uvedl úspěšný student. „Kdyby to bylo možné, určitě bych neváhal a jel příští rok znovu.“ Ani Zdeněkovy kolegyně neodjížděly z Rigy s prázdnou. Veronika

Čiklová a Nikola Brymová získaly ocenění Best Presentation, které dostaly týmy za nejlepší řešení případové studie finanční analýzy. „Můj tým pracoval ve složení Česko, Německo, Belgie, Lotyšsko. Byl to náročný týden, ale stálo to za to,“ vzpomíná Veronika. Nikola zase ocenila možnost zdokonalit se v angličtině a poznat místní kulturu.

Na potíže s angličtinou poukazuje i čtvrtá účastnice Iveta Beránková, která byla v týmu s Finkou, Němcem a Belgičanem. „Tady se naplno projevíly rozdíly mezi výukou angličtiny u nás a jinde ve světě. Všichni z mého týmu absolvovali několik předmětů v anglickém jazyce a na jejich projevu to bylo znát. Těžko si můžete představit, jak se člověk se základy konverzace angličtiny snaží ostatním vysvětlit princip snížení hodnoty nehmotných aktiv,“ vysvětluje Iveta a optimisticky uzavírá: „Ale každopádně jsme se u toho nasmáli!“

Summary:

Achieving success in a challenging international project may help you overcome a previous reluctance to study abroad as was discovered by four second-year students of the BUT Faculty of Business and Management. They did astonishingly well in European Taxation and Accounting in Practice 2016, a competition held in Riga, Latvia. Zdeněk Malý and his three international colleagues formed a team winning the first prize in the Most Professional Team category for the best solution of case studies and his fellow-students, Veronika Čiklová and Nikola Brymová, received a Best Presentation award for the best solution of a financial analysis case study.

text Michal Karas, FP VUT v Brně
foto Anne Vanmaercke, Hogeschool VIVES, Belgie

SLONÍ BŘICH

+++

PRO SEBE, PRO RADOST Z KONSTRUOVÁNÍ, PRO KRÁSU ARCHITEKTURY A PRO GULÁŠ! TAK BY SE DALO S TROCHOU NADSÁZKY VYJÁDŘIT MOTTO, POD KTERÝM PROBĚHL V PRVNÍM DUBNOVÉM TÝDNU NA TERASE UMĚLECKO-PRŮMYSLOVÉHO MUZEA MORAVSKÉ GALLERIE V BRNĚ NETRADIČNÍ ARCHITEKTONICKÝ WORKSHOP. POD VEDENÍM ARCHITEKTA MARTINA RAJNIŠE A ZA ÚČASTI DOBROVOLNÍKŮ Z ŘAD STUDENTŮ FAKULTY ARCHITEKTURY A FAKULTY STAVEBNÍ VUT V BRNĚ A LESNICKÉ A DŘEVAŘSKÉ FAKULTY MENDELOVY UNIVERZITY V BRNĚ ZDE VZNIKLA STAVBA NAZVANÁ SLONÍ BŘICH.

+++

Konstrukce z kmínků náletových dřevin spojených ocelovými svorkami a potažená průhlednou plachtou se po předchozích workshopech Hutě architektury Martina Rajniše (HAMR) stala dalším počinem filosofie anarchostrukturalismu. Rajniš se zamýšlí nad posláním architektury a rolí architekta, zpochybňuje zavedené architektonické a stavební postupy, přehodnocuje

vlastní tvůrčí východiska a nachází inspiraci v primitivní architektuře a v přírodě. Že se mu daří nacházet nadšené následovníky, dokazuje zájem studentů o účast na workshopech i jejich reakce.

Jedním z účastníků stavby byl i Ondřej Bělca, student magisterského programu na Fakultě architektury a Ateliéru sochařství 2 na Fakultě výtvarných umění. Již dříve se zúčastnil Rajnišova workshopu Dřevěné struktury, který dal vzniknout kopuli Cecilka na dvoře brněnské Fakulty architektury. „Setkání s Martinem považuji za zásadní okamžik ve své tvorbě, která se pohybuje od architektury k objektu a naopak. Naučil mě umění spolupráce nebo také, jak se vyhnout byrokratickým výmyslům,“ pochvaluje si student. Další účastnice workshopu Lenka Půžová, která se s Rajnišem blíže setkala jako s porotcem Ceny Bohuslava Fuchse, vzpomíná: „Tehdy jsem si uvědomila, že jeho filosofie, způsob, jakým tvoří a jak své myšlenky prezentuje, jsou mi velice blízké.“ Kdykoliv potom přednášel v Brně, Lenka na jeho přednášce nechyběla

a postupně v ní dozrávaly sympatie k jeho myšlenkám. „Navíc jsem právě tehdy sama hledala nějaký hlubší smysl v tom, co studuji, řešila jsem, jaké má architekt poslání, a cesta přírody a kontaktu s ní mi vždycky připadala správná.“

S projektem Sloní břich seznámil Martin Rajniš veřejnost na přednášce na Mendelově univerzitě, kde představil práci Hutě architektury a myšlenky anarchostrukturalismu. „To myslím nalákalo i spoustu tamních studentů, kteří se jinak o architekturu nezajímají. Spolupráce studentů VUT a MENDELU, k níž se připojilo i několik sympatizantů z ČVUT, byla pro obě strany obohacující. Vládla skvělá atmosféra, lidé si pomáhali,“ popisuje Lenka a Ondřej dodává: „Průběh stavby bych přirovnal k práci v mraveništi, pracovali jsme naprosto synchronizovaně.“

„Začalo se výrobou kovových spojek. Pro ni se vytvořila ‚zámečnická dílna‘, kde se asi 3 dny jen vrtalo, řezalo, brousilo. Další skupina si vzala na starost ohýbání kmínků přes připravené dřevěné kopyto, další skupina lakovala spojky,

text (jan)
foto Eliška Müllerová, FA ČVUT v Praze

další vařila atd. Byl to takový jeden pohybující se, komplexně fungující a stále se proměňující organismus, který stačilo občas nakrmit a na konci týdne vyplivl Sloní břich,“ směje se Lenka. Mimochodem logistiku projektu ocenili i přihlížející francouzští studenti Erasmu. S úžasem zírali, jak nerezové misky posloužily nejprve na guláš a po vymytí jako podložky pod membránu, kterou se konstrukce potáhla poté, co byla pomocí jeřábu zavěšena na fasádu.

Na otázku, co účastníkům společný týden přinesl, odpovídají Lenka a Ondřej dosti podobně. „Kromě manuálně technických dovedností a možnosti vyzkoušet si všechno vlastníma rukama mám pocit ohromného mentálního obo-

hacení,“ říká Lenka a dodává: „Cítím, že mě ten týden podpořil ve filosofii a směru, kterým bych se chtěla ubírat. Získala jsem velmi intenzivní pocit, že můj ‚architektonický život‘ má opravdu smysl!“ Ondřej vyzdvihuje svobodnou a motivující atmosféru. „Architektura stavěná svépomocí má to největší kouzlo. Jak vám postupně vzniká pod rukama, stává se z ní váš přítel!“

Akce je součástí Roku designu, kterým si letos Moravská galerie připomíná 55 let od svého vzniku. Sloní břich bude v letní sezóně sloužit jako přístřešek pro kavárnu, kterou Uměleckoprůmyslové muzeum zřizuje na své znovu zpřístupněné terase. „Je to skvělý pocit, být součástí něčeho takového. Když si teď pod tu střechu sednu a za-

hledím se nad sebe, u každého detailu konstrukce se mi vybaví nějaký příběh,“ uzavírá Lenka.

Summary:

A non-traditional architectural workshop took place on the terrace of Moravian Gallery's Museum of Applied Arts in April. Called Elephant's Belly, an anarcho-structuralist construction was built here by a group of volunteering students of the BUT Faculty of Architecture and Mendel University's Faculty of Forestry and Wood Technology led by architect Martin Rajniš. In the summer-time, it will shelter a café run by the Museum of Applied Arts on its newly opened terrace.

text Katarína Mišurová a Kateřina Chroustovská, FEKT VUT v Brně
foto Benjamin Červený

Summary:

This time, Humans of VUT presents Michaela Šmídková, who, although a graduate from the Faculty of Civil Engineering, finds more delight in work for the Student Chamber and in travelling. As an ideal job, she sees a managerial post at a construction company involving many business trips. Student clubs return to the successful Drop of Blood campaign offering the students straight two dates for blood donation, and are already looking forward to new activities to be launched at the beginning of the new academic year.

HUMANS OF VUT PŘEDSTAVUJE MICHAELU ŠMÍDKOVOU

Jak bys samu sebe charakterizovala? Pomalu končím studia na Fakultě stavební. Ale hlavně jsem za poslední dva roky procestovala polovinu zeměkoule. Snažím se nedělat nic na polovinu, ale všechno minimálně na sto procent – do všeho jdu po hlavě, protože jsem střelec.

Čím se právě zabýváš? Hlavní náplní mého života na akademické půdě je Studentská komora, jinak jsem právě ve Slovinsku na Erasmu. Škola zabírá 90 procent mého času a kromě toho sportuji. V době, kdy jsem se rozhodovala o studiu, stavařina a holka nešlo moc dohromady, tak jsem svému okolí chtěla dokázat, že to jde. Až pak jsem zjistila, že to asi stejně dělat nebudu. Dokázala jsem si, že můžu stavební fakultu vystudovat, ale vzhledem k mým aktivitám ve Studentské komoře jsem se dostala ke spoustě jiných věcí, které mě baví mnohem víc.

Co je smyslem tvého života? Cestování! Nebyla jsem ještě v Austrálii, na Novém Zélandě a moc mě láká Jižní Amerika. Každá země má své. Letos jsem byla na Srí Lance, která mě uchvátila slony, horami, mořem... Na Bali jsou skvělí lidé, v Japonsku neskutečná technika, v Bankoku extrémní provoz s nejrůznějšími způsoby dopravy. Karibik je zlatý americký sen...

Jak ses stala předsedkyní Studentské komory na FAST? Od druhého ročníku bakaláře jsem

v SK, postupně jsem se vypracovala na tajemníka, místopředsedu, pak přišel zástup za předsedu a už mi to zůstalo – teď jsem už dva roky předsedkyní. Spousta lidí nechápe, proč to dělám, ale já to беру jako srdcovou záležitost. Naplňuje mě, že můžu předat něco ostatním, udělat něco navíc. Nebýt jen jedna z davu, ale trošku vyčnívat a být na sebe hrdá, že jsem tady těch šest let jenom neproflákala a neprospala na kolejích.

Jaké máš plány do dalšího života? Po škole bych chtěla využít všechno, co jsem se naučila v komoře, a zároveň uplatnit, co jsem se naučila ve škole. Viděla bych se na manažerském postu ve stavební firmě, ideálně propojeném s cestováním.

Co bys vzkázala studentům VUT? Ze své zkušenosti vím, že když jsi na škole, v druháku nebo ve třetáku, tak se ti nechce učit a všechno ti připadá totálně zbytečné. Studenti by neměli zapomínat, že z té školy jednou odejdou, přijdou do praxe a pak jim to bude chybět. Ono se to nezdá, ale i ty úžasné derivace a integrály se občas hodí!

STUDENTSKÉ SPOLKY POMÁHAJÍ

Druhá polovina letního semestru je na studentské akci chudší, ale už teď se těšíme, jak to rozděláme zase v září s akcemi podobně úspěšnými, jako byla například Kapka krve.

K uspořádání této akce jsme se ve studentském spolku Studenti pro studenty při FEKT rozhodla-

li, když jsme si uvědomili, jak s každou komplikovanější operací roste potřeba krve, zatímco dárců dlouhodobě ubývá. Proto jsme se rozhodli, že půjdeme společně darovat krev, a třeba tak přesvědčíme ty, kteří pořád váhají, aby se k nám přidali a stali se dobrovolnými dárci krve.

Naše akce byla velmi úspěšná. Připojila se k nám spousta studentů a 95 procent jich bylo prvodárců. Pro velký zájem jsme museli vypsát více termínů, aby v nemocnici zvládli odbavit vedle pravidelných dárců i náš mimořádný nápor.

Když jsme s první skupinkou dárců dorazili na první termín do Fakultní nemocnice Brno, ujala se nás velice milá doktorka, Kateřina Havlátová. Ochotně nám vysvětlila, co nás v příštích minutách čeká, takže všichni zvládli svůj první odběr na jedničku a rozhodli se pro pravidelnou návštěvu Transfúzního a tkáňového oddělení při FN Brno.

Právě toto pracoviště totiž potřebuje dostatek dárců všech krevních skupin. V brněnské fakultní nemocnici se nachází největší traumacentrum v České republice. Přivázejí sem pacienti s těžkými úrazy, kteří potřebují okamžitou operaci, a na jeden takový zákrok může být spotřebováno až 10 jednotek krve, což odpovídá krvi od sedmi dárců.

I vy se můžete zapojit a stát se dobrovolným dárcem. Jedním odběrem můžete zachránit až čtyři lidské životy, a to přece stojí za to!

MÁ STÁLE SMYSL VYDÁVAT TIŠTĚNÉ UČEBNICE?

text (jan)
foto Igor Šefr

+++

PŘEDSTAVENÍ NOVÉHO ČESKÉHO VYDÁNÍ ORGANICKÉ CHEMIE OD JOHNA MCMURRYHO, KTERÉ PŘIPRAVILO NAKLADATELSTVÍ VUTIAM VE SPOLUPRÁCI S VYDAVATELSTVÍM VŠCHT PRAHA, NASTOLILO DVĚ KLÍČOVÉ OTÁZKY, JEŽ ŘEŠÍ PEDAGOGOVÉ VŠ, JEJICH EDIČNÍ RADY I VYSOKOŠKOLSTÍ NAKLADATELÉ NAPŘÍČ ČESKOU REPUBLIKOU: MÁ DNES JEŠTĚ SMYSL PŘEKLÁDAT UČEBNICE? A MÁ SMYSL VYDÁVAT PRO VŠ STUDENTY TIŠTĚNÉ VÝUKOVÉ MATERIÁLY? TÉMATU SE PŘI SVÉ ÚVODNÍ ŘEČI DOTKLA EVA DIBUSZOVÁ Z CENTRA INFORMAČNÍCH SLUŽEB VŠCHT PRAHA A VZHLEDEM K TOMU, ŽE VŠECHNY PŘÍTOMNÉ ZAUJALO, POŽÁDALI JSME PRAŽSKOU KOLEGYNI, ABY PROBLEMATIKU PRO UDÁLOSTI NA VUT VÍCE ROZVEDLA.

+++

Pro odpověď na otázku, zda má ještě v dnešní době smysl pro VŠ studenty překládat učebnice tzv. základních předmětů, se Eva Dibuszová vrací do období po roce 1989. Tehdy se patrně na všech VŠ objevil optimistický názor, že noví studenti již nebudou potřebovat česká skripta a učebnice. Nakoupí se dostatek původních renomovaných učebnic v angličtině a studenti se budou vzdělávat z nich. Svým způsobem oprávněný názor vycházel z předpokladu zvýšeného důrazu kladeného na výuku angličtiny již od základních škol, která pak pokračovala

na školách středních, takže řada středoškoláků měla za sebou již před maturitou některý z mezinárodně uznávaných certifikátů.

Nikdo však nepočítal s tím, že přitom – až na výjimečné případy – klesala úroveň znalostí v matematice. Nově příchozí studenti se možná dobře orientovali v anglosaském prostředí, ale jejich angličtina nebyla angličtinou odbornou – problém spočíval v tom, že vyučovanou látku mnozí nezvládali ani v češtině, natož pak v angličtině. Vrátili jsme se tedy k česky psaným skriptům a učebnicím, ale současně jsme se pustili do překladů renomovaných zahraničních učebnic. Výsledkem je mimo jiné i zmíněné 2. české vydání Organické chemie, jehož 1. vydání mělo obrovský úspěch nejen u studentů, ale i odborné veřejnosti.

Odpověď na otázku číslo 1 zní tedy: Ano. Překládejme a pišme české učebnice pro Bc. a Mgr. studenty, než budou schopni studovat přímo z originálů. Eva Dibuszová, ačkoliv je sama stoupencem výuky v angličtině, na druhé straně podotýká, že psaním a překládáním do češtiny upevňujeme české odborné pojmosloví a pěstujeme tak odbornou češtinu.

Zatímco první otázka je zřejmě na delší dobu vyřešena, otázka druhá se od 90. let 20. století periodicky opakuje: Má smysl vydávat pro

VŠ studenty tištěné výukové materiály, nebo si vystačí pouze s elektronickými podklady? Argumenty pro zrušení tištěných skript a učebnic jsou dva: Zprvė dnešní mládež již nečte z tištěných zdrojů a vystačí si pouze s počítačem, tabletem, mobilem a dalšími e-zařizováními a zadruhé, pokud nebudeme tisknout, ušetříme.

První argument je legitimní a popisuje daný stav. S tím druhým Eva Dibuszová zásadně nesouhlasí: Náklady na přípravu publikace až do momentu, kdy se rozhoduje, zda bude vytisknuta či vystavena na internetu, jsou shodné. Pokud se však rozhodneme pro ryze elektronické řešení, žádná levná záležitost to není. Nejprve musíme investovat do vývoje systému, který vyexportuje daný dokument do příslušného formátu a bude jej formou čtečky vystavovat, další náklady přicházejí s potřebou texty chránit proti nelegálnímu stahování a nutností aplikaci dlouhodobě udržovat.

Průzkum na VŠCHT Praha potvrdil, že Bc. a Mgr. studenti se učí výhradně z tištěných materiálů a elektronické zdroje využívají jen pro rychlou orientaci v textu. K podobnému závěru ostatně dospěl i mezinárodní výzkum, jehož závěry byly zveřejněny ve sborníku z konference ECIL 2014 a 2015. Ten zpracovala a pro využití v našem časopise laskavě poskytla Lenka Bělohoubková, systémová knihovnice

Centra informačních a knihovnických služeb VŠE v Praze.

Většina respondentů preferuje a pro studium využívá tištěné materiály. Zdůvodňují to tím, že se jim z nich lépe studuje, zvláště u textů náročných na pozornost a koncentraci, lépe se v textu orientují, při delším studiu je nebolí oči, mohou si snáze dělat poznámky v textu. Texty delší než 10 stran chtějí studovat v papírové verzi. U elektronických zdrojů oceňují jejich dostupnost odkudkoliv, rychlejší hledání, snad-

nou archivaci, nižší cenu, pocit větší ekologičnosti. Kratší texty jsou více ochotni studovat v elektronické verzi. Pro různé věkové skupiny, obor či stupeň studia se výsledky nijak výrazně nelišily.

V dohledné době se tedy tiskárny zcela jistě nemusejí obávat, že by je VŠ nakladatelé připravili o práci, a my ostatní snad zase hned tak nepřijdeme o typický obrázek studenta s knihou.

Summary:

The new Czech translation of Organic Chemistry by John McMurry published by VUTIAM Press in cooperation with UCT Press has raised two key questions to which the university teachers across the Czech Republic have been trying to find answers: Is there still a point in translating textbooks today? Can there be any use of editing printed lectures? Based on her own previous experience and the results of international research, Eva Dibuszová from the Centre for Information Services UCT Prague has arrived at positive answers to both questions.

VUT ŠKOLILO ZLÍNSKÉ OBUVNÍKY

+++

DNEŠNÍ STUDENTI MOŽNÁ NETUŠÍ, ŽE TO NENÍ TAK DÁVNO, CO BYLO MOŽNÉ STUDOVAT VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ NEJEN V BRNĚ. JEŠTĚ PŘED 15 LETY FUNGOVALY PŘI BRNĚNSKÉ TECHNICE FAKULTA TECHNOLOGICKÁ A FAKULTA MANAGEMENTU A EKONOMIKY SE SÍDLEM VE ZLÍNĚ. TYTO FAKULTY SE STALY ZÁKLADEM PRO DNEŠNÍ UNIVERZITU TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ. JEJÍ INAUGURACI SI PŘIPOMENEME LETOS V KVĚTNU.

+++

Jak vůbec brněnská technika přišla k fakultám ve Zlíně? V důsledku nedostatku vysokoškolsky vzdělaných pracovníků kožedělného, gumárenského a plastikářského průmyslu zřídila v roce 1960 Slovenská vysoká technická škola v Bratislavě detašované pracoviště při národním podniku Svit v tehdejším Gottwaldově. Od roku 1963 se toto pracoviště stalo součástí Vysokého učení technického v Brně a bylo přiřčeno ke Strojní fakultě VUT. Orientace výuky a výzkumu na gumu

a plasty vyhovovala dlouhodobým záměrům vedení školy, protože pracoviště svým způsobem nahrazovalo absenci chemických oborů, které v roce 1951 převzala Vojenská technická akademie. Dne 9. dubna 1969 byla rozhodnutím vlády ČSR zřízena Fakulta technologická se sídlem v Gottwaldově.

Studijní program detašovaného pracoviště v Gottwaldově z roku 1969 charakterizuje budoucího absolventa takto: *Absolvent je schopen tvůrčím způsobem uplatňovat nabyté vědomosti v praxi při navrhování a projektování výrobních pochodů, při jejich řízení, sledování a zvyšování ekonomiky postupnou mechanizací a automatizací jednotlivých výrobních úseků. Může se uplatnit ve výzkumných ústavech a na vývojových pracovištích, později i jako učitel odborných a vysokých škol.*

Na Fakultě technologické se studenti připravovali na tyto 4 obory: Technologie kůže, plastů a pryže, Ekonomika a řízení spotřeb-

ního průmyslu, Automatizované systémy ve spotřebním průmyslu a Materiálové inženýrství.

V propagační brožurě VUT v Brně z roku 1993 se můžeme dočíst, co vlastně bylo předmětem studia Technologie kůže, plastů a pryže: *Kožedělná technologie zajišťuje výchovu inženýrů ve směrech obuvnické, galanterní, kožesnické a koželužské výroby včetně konstrukce a navrhování výrobků, biomechaniky obouvání, kontrolních a zkušebních metod. Gumárenská a plastikářská technologie zahrnuje výuku o přírodních a syntetických polymerních materiálech a jejich zpracování, teorii zpracovatelských strojů a zařízení, dimenzování a navrhování výrobků ze syntetických polymerů, včetně jejich aplikací, a rovněž únavu a stárnutí výrobků z těchto materiálů.*

V polovině devadesátých let se začalo uvažovat o vzniku samostatné univerzity ve Zlíně. Mimo Fakultu technologickou zde také

text Zuzana Strnková, Archiv VUT v Brně
foto Archiv VUT v Brně

působila pobočka Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze. V roce 1992 vznikl z Katedry ekonomiky a spotřebního průmyslu při Fakultě technologické Institut managementu a ekonomiky. O tři léta později se tento institut transformoval na Fakultu managementu a ekonomiky VUT v Brně. Vedení naší školy bylo snaze zlínských kolegů nakloněno a přípravy nové univerzity podpořilo. Zlínská univerzita vstoupila v život na podzim roku 2000 a inaugurace proběhla 16. května 2001.

Summary:

Today, some students may no longer have an idea of studying at Brno University of Technology outside Brno. As recently as 15 years ago, BUT's Faculty of Technology and Faculty of Management and Economics were situated in Zlín. In 2000, these faculties then formed the basis for today's Tomas Bata University in Zlín. This May will mark an anniversary of its inauguration.

CEITEC VUT zahájil sérii seminářů

Od dubna rozjel CEITEC sérii přednášek, kterými se snaží zvát do Brna špičkové vědce a podpořit tak internacionalizaci nejen samotného institutu, ale i VUT v Brně. Přednášky jsou otevřené všem a budou hostit přednášející z prestižních vědeckých institucí. Tematicky budou zaměřené na moderní materiály a nanotechnologie.

Hlavním cílem této série je předat výzkumným pracovníkům poznatky o nejnovějších objevech a trendech v této oblasti. Organizátoři tak chtějí podpořit spolupráci mezi vědci vedoucí k excelentním výsledkům výzkumu.

Sérii již v dubnu zahájil prof. Klaus Kern z Max Planck Institute v německém Stuttgartu s přednáškou „Exploring Molecular Functionality at Surfaces“. Další akce se uskuteční 26. května 2016 a jejím hostem bude prof. H. Daniel Wagner Weizmann z Institute of Science v Izraeli s přednáškou nazvanou „Inspirational multiscale biological composites“. Akce se koná v 15 hodin v seminární místnosti S2.02 na Purkyňově 123. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

(red)

Junior Forensic Science 2016

Na Ústavu soudního inženýrství VUT v Brně proběhl 21. dubna 2016 další ročník konference doktorského studia Junior Forensic Science Brno 2016 (JuFoS 2016), jejímž každoročním cílem je umožnit studentům prezentovat své výsledky, diskutovat o nich a navázat novou spolupráci.

Konference byla rozdělena do tří sekcí: Analýza silničních nehod, Stavebnictví a oceňování nemovitostí a Ostatní vědní disciplíny. Organizátoři konference přivítali také čestné hosty, kteří se aktivně zapojili do odborného programu. Kromě studentů VUT v Brně se konference zúčastnili i další studenti doktorského studia z vysokých škol České a Slovenské republiky. V průběhu slavnostního zakončení byly vyhlášeny tři nejlepší příspěvky za každou sekci. Ke konferenci byl vydán tištěný sborník anotací, jehož součástí je i CD s plným zněním recenzovaných článků.

(red)

Nejlepší spolupráce roku je z CEITEC

Nejlepší spolupráce roku 2016 je ocenění, které koncem dubna získal projekt „Pokročilá analýza pevných, kapalných i plyných materiálů pomocí laseru“. Ten vznikl na CEITEC VUT. Zařízení Sci-Trace pro prvkovou analýzu materiálů technikou spektrometrie laserem indukovaného mikroplazmatu (LIBS) vyvinul tým Středoevropského technologického institutu ve spolupráci s firmou Tescan Brno a start-upem AtomTrace. Toto světově ojedinělé řešení ocenilo například Sdružení pro zahraniční investice (AFI) nebo Americká obchodní komora v ČR (AmCham).

(red)

Zlatý středník pro web ZVUT.cz

Web pro všechny zájemce o vědu a techniku plný příběhů studentů, absolventů i zaměstnanců brněnské techniky – to je ZVUT.cz.

Aktuality z VUT zaujaly i porotu v soutěži Zlatý středník, kde tento web získal druhé místo v kategorii webových stránek.

První příčku obsadil projekt agentury Czech Turism Lovci zážitků a na třetím místě skončil web podporující turismus v Plzni www.adolfloosplzen.cz. Zlatý středník je oborová soutěž v oblasti firemní komunikace. Letos se uskutečnil již 14. ročník. Odborná porota vždy hodnotí grafiku, obsah i celkové zpracování firemního média.

(red)

Sběr podkladů ke 100. výročí FA

Vzpomínáte si na svá studentská léta na Fakultě architektury? Pak pomozte sestavit mozaiku ze vzpomínek na studia, kterou pořádají organizátoři sbírky u příležitosti 100. výročí vzdělávání architektů na Fakultě architektury VUT v Brně. Téma sbírky je Studenti a absolventi Fakulty architektury VUT v Brně od historie po současnost (1919–2019).

V centru zájmu jsou studentské spolky a aktivity, studentské úspěchy, vzpomínky na školní atmosféru, události spojené se školou apod. Pořadatelé uvítají veškeré fotografie se vztahem ke škole, vzpomínky i kontakty na pamětníky.

K navázání kontaktu prosím použijte telefon **+420 541 146 692** nebo e-mailovou adresu: **100let@fa.vut.cz**.

(red)

Lucemburské opráskí na Špilpergu

Naivní, až schematické kresby spolu se stylizovaným pravopisně chybným projevem dotvářejí ráz komiksu, v němž tajemný autor Jaz glosuje historické události s nebývalou břitkostí a suchým humorem. Žádnému jeho obrázku (oprásku) nechybí vtipná pointa, často však od čtenáře vyžadují všímavost a všeobecný rozhled.

Komiks, který si nejprve získal velkou popularitu mezi mladými uživateli Facebooku, se teď dočkal i vlastní výstavy v Muzeu města Brna. Návštěvníci zde najdou komiksy s Karlem IV., Zikmundem Lucemburským, ale i Joštem Moravským. Výstavu Lucemburské opráskí můžete zhlédnout v expozici na Špilberku až do 3. července 2016.

(red)

DEN V DĚTI

**neděle
29. 5. 2016 od 14.00**

Loděnice VUT v Jundrově (zast. Optátova)

**jízda zručnosti (kola, koloběžky, brusle s sebou),
vyjížděky na lodích, víceboj, první pomoc pro děti**

S VUT

**VYSOKÉ UČENÍ CENTRUM
TECHNICKÉ SPORTOVNÍCH
V BRNĚ AKTIVIT**

**www.cesa.vutbr.cz
www.sportpodpalacakem.cz**

UDÁLOSTI NA VUT V BRNĚ Měsíčník VUT v Brně, vydává Vysoké učení technické v Brně, IČO 00216305, Nakladatelství VUTUM. Číslo 5/2016/XXVI. ročník, vychází 16. 5. 2016. Vydání připravila: PhDr. Jana Novotná, tel.: 541 145 345, novotna@ro.vutbr.cz. Redakční rada: doc. Mgr. Irena Armutidisová (prorektorka), doc. Ing. Vojtěch Bartoš, Ph.D. (prorektor), PhDr. Karel Blažek (ředitel nakladatelství VUTUM), prof. RNDr. Miroslav Doupovec, CSc., dr. h. c. (prorektor), Ing. Renata Herrmannová (vedoucí Odboru marketingu a vnějších vztahů), Mgr. Radana Kolčarová (šéfredaktorka), Ing. Tomáš Mejzlík (SKAS), doc. Ing. Eva Münsterová, CSc. (Úlvar kvality), prof. RNDr. Milada Vávrová, CSc. (místopředsedkyně AS VUT). Adresa redakce: VUT v Brně, Antonínská 1, 601 90 Brno, redakce@ro.vutbr.cz, www.vutbr.cz. Grafická úprava: Jan Janák (VUTUM). Foto na titulní straně: Oliver Staša. Tisk: Helbich, a. s., Brno. Reg. č. MK ČR E 7521, ISSN 1211-4421.